

Senſyn til §. 6. — Det ſidſte Endringsforſlag til §. 8 er ikke nogen nødvendig Følge af det foreliggende Lovforſlag; det ſtaar for ſig alene, men det er fremkommet, efter et adtænkeligt Omſe, hos Lagthingets meget ſtore Mindretal; menlig, at man ikke vil forandre Valgperioden; men lade den blive ſom den hidtil har været, nemlig 4 Aar i Stedet for 6 Aar. Det maa maatte være mig tilladt at gjøre et Par. ſaa Bemærkninger til de Udtalelſer, der ſaldt fra dem, ærede Miniſter, da Sagen ſidſt var for i det andet Thing. Den ærede Miniſter yttrede, at det ikke vilde være rigtig, at lade Færingerne gaa i Spidsen for den moderne Udvikling af Forholdene. Jeg vilde ønske, at jeg i diſſe Ord kunde ſe en Billigheſe af Tanken, at alts Gald om Fremtidſtanke, det kaldes jo en moderne Tank, men den ærede Miniſter mente, at det ſkulde være ſarligt, at lade Færingerne gaa i Spidsen. Den Senſende tror jeg ikke, at vi behøver at hende noget nærmere, til Færingerne, end at de ere Memneſer, der ingenlunde i Almindelighed ſkaa under os i Dplyſning. Jeg tror ikke, at der vil være noget Fornærmeligt i med Senſyn til Konimunalſands, at ſammenligne Færingerne med Bøbberne her i det egentlige Danmark. Det er en Miſforſtaeſe, som jeg tror, at man tidt gjør sig ſyldig i, at man tror, at Stadboere nødvendig ſkulde være videre, udviklede i den Senſende end andre. Jeg tror tværtimod, i den Senſende, at det Mødſatte ofte er Tilfældet, og Grunden er meget let at forſtaa, thi Stadboernes hele Liv er ſaaledes anlagt, at de ikke have nogen Tid til at læſe og tænke over det, de læſe, hvorimod de Folk, ſom bo udenfor Stæderne, hvor Livet ikke er ſaa raſtloft, have mere Tid til at tænke, og til at modnes gjennem Selvtænkning. Forſaa vidt, den ærede Miniſter har yttret, at man ikke ſkulde paanøde Færingerne en Ordning, ſtemmende med de moderne Theorier i Folkethinget, ſom Færingerne ikke ſynes at have nogen Smag for, ſaa vil jeg dertil gjøre opmærksom paa, at der ikke er Tale om, at paanøde dem Noget, thi det foreliggende Lovforſlag er ſaa vidt, jeg kan ſkjønne, ſlet ikke nogen paatrængende, nødvendig, forſaa vidt, ſom det nemlig ikke trænger til at fremmes hurtigt. Det vil dog ikke kunne træde i Kraft før i Juni 1875. Det er meget muligt, at Færingenes Lagthing ikke har kjendt det, ſom kaldes, de moderne Theorier, men derfor vil jeg ønske, at det maa være ſammen Senſtilling fra Folkethinget til Lagthinget, om de ville prøve, om det er en Tanke, ſom de ville kunne gaa ind paa, og derfor vil jeg anbefale Endringsforſlagene til Vedtagelſe.

Varetagen. Jeg ſkal ikke lofholde Thinget ved at komme tilbage til ſelve Lovforſlaget, ſom er tiltrækkelig grundig behandlet. Jeg ſkal heller ikke dwale ved den efter min Mening ſtore Beſynderlighed, at det høie Thing ved ſin senere Uſtemning, ſuldstændig har beſvovret den Uſ-

ſtemning, ſom fandt Sted ved 1ſte Behandling af den ſe Sag. Det imod ſkal jeg udtale, at ſelve Lovforſlaget, med Senſyn til hvilket jeg ſafholder mine tilbiger, Udtalelſer, ikke længere er Godſagt for mig i dette Spørgſmaal, men hvad der er det Beſentlige for mig, og hvad der maa være enhver Færing ubehægeligt eller pinligt, er, at der her er ſig fort. Forſøg paa at gjøre et Indgreb i den Færingerne Lovhjemlede Ret til gjennem deres Lagthing at blive hørt angående ſpecielt fordiſſe Lovforſlag. Saa vidt jeg veed, er det Princip altid, ſiden Lagthingets Indſtillelſe, blevet fulgt, at den lovgivende Forſamling i Riget har taget Senſyn til de Udtalelſer. Jeg ſkal villig indrømme, at et Mindretal kan være ſaa ſtærkt vedſit Antal og ved ſine Grunde, at det vil være rigtig, at tage Senſyn til dem, men det forekommer mig ikke, at være Tilfældet med dette Mindretal, i Særdeleshed da det ikke er fremkommet med noget ſpøftigt Forſlag. Selv om man imidlertid vilde antage, at der burde tages et ſaadant Senſyn til Mindretallet, er dog efter min Mening den Bei, man er gaaet frem paa, urigtig. Det Korrekte vilde efter min Mening have været, at man alder henviſte Lovforſlaget til en ſornyet Behandling i Lagthinget, for, at naar der ved ſidde ſaae, at ſe om Mindretallets Grunde vare ſaa ſtarke, at det kunde oparbejde ſig til et Flertal. Du gjør man det imod Forſøg paa at paanøde Færingerne Noget, ſom hviſken Mindretallet eller Flertallet i Lagthinget har ønsket, men det er ſaa vidt jeg kan forſtaa, at gjøre Lagthinget ſuldstændig umyndig med Senſyn til ſerdiſſe Unliggender. Det er imod dette Forſøg, at jeg ſom Færingenes eneſte Repraſentant i denne Sal ſkal tillade mig at medlægge en Indſiggeſe.

Udvalgte. Siden Sagen tidligere har været forudt Behandling her, ved det Medlem, ſom Færingerne have valgt til at have Sæde i Landſthinget, kommet tilſtede der den Gång Sagen tidligere var for, var han endnu ikke kommen her til. Denne Mand har i Landſthinget udtalt ſig ſuldstændig til Gunſt for det Forſlag, ſom Regjeringen har forelagt, og vi have ſaaledes nu en Udtalelſe til Førdel for Regjeringens Forſlag ſaa vel fra Færingenes Repraſentant i Landſthinget ſom og ſaa af Færingenes Repraſentant her i Folkethinget. Det forekommer mig, at dette yderligere maatte fore, at vi bør vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu er kommet til os fra Landſthinget. Det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, har jo allerede bemærket, at i Mindretallet i Lagthinget aldeles ikke har ſtillet noget Forſlag, der er i Overensſtemmeſe med det Endringsforſlag, ſom er ſtillet af to ærede Medlemmer. Hvis man derfor vedtog dette Forſlag, ſaa, gif man ſaa vel imod Flertallet ſom imod Mindretallet i Færingenes Lagthing, og dette vilde jo ganske diſt være en Beſynderlighed. Til Mindretallet i Lagthinget